

Бибха соҳили

[РОМАНДАН ПАРЧА]

Кекса адабимиз Тўхтасин Жалолов бадий таржима соҳасидаги фаолиятини давом эттириб, сўнгти йилларда машхур хинд ёзувчиси Рабиндрат Тагорининг яна уч нафис романини ўзбек тилига таржима қилди. Булардан «Кўзга тушган чўп» яқиндагина босилиб чиқди. «Бибха соҳили» ва «Донишманд Ража» романлари ҳам тез фурсатда китоб бўлиб чиқади.

Куйда сиа Р. Тагорининг йўғира ёшида ёзган тарихий романтик асари «Бибха соҳили»дан айрим бобларини ўқисиз,

ВИРЧИЧИ БОВ

Шуроманинг кўзлари жин ёшга тўлди, алам ва газабдан юргани

— Бўлмагур гаплар! Сизин беъл деган кимсанинг ўзи-

ахом!

Аранг сезилган табассумдан Уйлондитонинг лаблари титраб кетди. У шуроманинг илгадиган ушлаб, нахру газабдан қизарган

хўжалини кирилчилик сўйлаб кўйди-да, ийнин жиддий гап бошлади:

— Йўқ, Шурома, ростдан ҳам мейда давлатни идора қилиш нобилиятни ўйн, буни аллаҷонсон исбот ҳам цилганим. Ешин ўн олтидан ошага, отам мендан

хўжидорин тўнгич ўғли, унинг таҳти, давлатни, курматни, шуҳратни ва кадарни ворсини бўлмаганини, мўкаддара бахтиёб бўлмаганини, яхшиларни ўзидан

— Агар мен подошҳа саройда

вахҳабда бўлиб эмас, буюк Жай-

сур хўжидорининг одий бир фўрасори бўлиб дунгча келганинида

баҳтиёб бўлардим. Агарда мен хўжидорин тўнгич ўғли, унинг таҳти, давлатни, курматни, шуҳратни ва кадарни ворсини бўлмаганини, яхшиларни ўзидан

— Севгим, — деди Шурома.

— Севгим, — сабри, матонатни бў-

линг. Вақти келиб, бизнинг ҳам бошимизга бахт куши қўнар, ахир.

Шуроманинг кўзларини ундан узолмай, оғир хўрсими. Еш шахзоданинг хоҳишилар рўбига чиқини учун у ўз жонини ҳам бершига турди.

— Мен подошҳа оиласасда ту-

нгидим, шунинг учун ҳеч қачон баҳтиёб бўлмайман, — деди Уйлондито.

Подошҳа оиласасда бола эмас, ворислар түглиди.

Ўзимни таниғанмидан бўйнотати

отам шудом менинг синовий назар билан

хўжалини кирилчилик сўйлаб кўйди.

— Сабри, матонатни бўлинг азини, — ляна танорлардидан Шурома.

— Ахир у синанинг отанги.

Мамлакатниң иенгитнинг, унинг

кадарни ошириш тамоҳини

— шуҳртларнини подошҳони

— баҳтиёбдан мэрх-муҳаббатни си-

киб чиқарган. Биро, унинг ис-

таклари рўбига чиқини билан

ишикни ўзасига ташкилни ўз аслига жайта-

ди.

— Сен оқиласан, Шурома, узо-

ни кўрсан. Аммо шу ўринда ҳаммалари мендан

вазирлар, сарой аъзилари, фуқаролар ҳам менинг низатиб, одиндан истиғболимни айтишига

тиришар, еланларни кисиб:

— Йўқ, хавфи пайтадар у дав-

латни химоя киломайди. У тен-

так, унинг ҳеч нарсага акин ет-

майди, — дейишади. Шу тарни

қа ҳаммалари мендан нафратла-

ни кўрсиган кўзни ўйн.

Бўлмасми, кўзни ўзига

хўжалини барбод қилимади.

Хозирин

у менинг ҳамидамда тоғацал су-

раб—суринтириб ҳам кўрмайди.

Сен оқиласан, Шурома, узо-

ни кўрсан. Аммо шу ўринда ҳаммалари мендан

вазирлар, сарой аъзилари, фуқаролар ҳам менинг низатиб, одиндан истиғболимни айтишига

тиришар, еланларни кисиб:

— Йўқ, хавфи пайтадар у дав-

латни химоя киломайди. У тен-

так, унинг ҳеч нарсага акин ет-

майди, — дейишади. Шу тарни

қа ҳаммалари мендан нафратла-

ни кўрсиган кўзни ўйн.

Бўлмасми, кўзни ўзига

хўжалини барбод қилимади.

Хозирин

у менинг ҳамидамда тоғацал су-

раб—суринтириб ҳам кўрмайди.

В. ТАТАРИНОВ.

нин сиздими, энди уни ювиш тоғалаш амри маҳоб эди. Эй парваридор, нима қўлумдими, гуноҳлар бир онда менинг покиза ҳайтимни бинчалар нопон эти, ёргу менинг зинмий тунга айлантириди? Ушангача қалбим гулхонасидан атриёт сочич турган опоқ жасмининг чөхраси уйтади кўрайди.

Уйлондитонинг ранглар юзлари инзарро нетди, кўзлари каташатта бўйни оянди. Унинг бутун вужуди яшнидай таборадир. Шоддин, Фаҳр ва ҳаморадлик вужудидан камар олган Шурома:

— О, бундай деман! Утиман-манс, — деб ёлворди.

Аммо Уйлондитто сўзиди давом этди:

— Менинг ҳамидаги ғафолиятини давом эттириб, сўнгти йилларда машхур хинд ёзувчиси Рабиндрат Тагорининг яна уч нафис романини ўзбек тилига таржима қилди. Булардан «Кўзга тушган чўп» яқиндагина босилиб чиқди. «Бибха соҳили» ва «Донишманд Ража» романлари ҳам тез фурсатда китоб бўлиб чиқади.

Куйда сиа Р. Тагорининг йўғира ёшида ёзган тарихий романтик асари «Бибха соҳили»дан айрим бобларини ўқисиз,

БИРЧИЧИ БОВ

Шуроманинг кўзлари жин ёшга тўлди, алам ва газабдан юргани

— Бўлмагур гаплар! Сизин беъл деган кимсанинг ўзи-

ахом!

Аранг сезилган табассумдан Уйлондитонинг лаблари титраб кетди. У шуроманинг илгадиган ушлаб, нахру газабдан қизарган

хўжалини кирилчилик сўйлаб кўйди-да, ийнин жиддий гап бошлади:

— Йўқ, Шурома, ростдан ҳам мейда давлатни идора қилиш нобилиятни ўйн, буни аллаҷонсон исбот ҳам цилганим. Ешин ўн олтидан ошага, отам мендан

хўжидорин тўнгич ўғли, унинг таҳти, давлатни, курматни, шуҳратни ва кадарни ворсини бўлмаганини, яхшиларни ўзидан

— Агар мен подошҳа саройда

вахҳабда бўлиб эмас, буюк Жай-

сур хўжидорининг одий бир фўрасори бўлиб дунгча келганинида

баҳтиёб бўлардим. Агарда мен хўжидорин тўнгич ўғли, унинг таҳти, давлатни, курматни, шуҳратни ва кадарни ворсини бўлмаганини, яхшиларни ўзидан

— Севгим, — деди Шурома.

— Севгим, — сабри, матонатни бў-

линг. Вақти келиб, бизнинг ҳам бошимизга бахт куши қўнар, ахир.

Шуроманинг кўзларини ундан узолмай, оғир хўрсими. Еш шахзоданинг хоҳишилар рўбига чиқини учун у ўз жонини ҳам бершига турди.

— Мен подошҳа оиласасда ту-

нгидим, шунинг учун ҳеч қачон баҳтиёб бўлмайман, — деди Уйлондито.

Подошҳа оиласасда бола эмас, ворислар түглиди.

Ўзимни таниғанмидан бўйнотати

отам шудом менинг синовий назар билан

хўжалини кирилчилик сўйлаб кўйди.

— Сабри, матонатни бўлинг азини, — ляна танорлардидан Шурома.

— Ахир у синанинг отанги.

Мамлакатниң иенгитнинг, унинг

кадарни ошириш тамоҳини

— шуҳртларнини подошҳони

— баҳтиёбдан мэрх-муҳаббатни си-

киб чиқарган. Биро, унинг ис-

таклари рўбига чиқини билан

ишикни ўзасига ташкилни ўз аслига жайта-

ди.

— Сен оқиласан, Шурома, узо-

ни кўрсан. Аммо шу ўринда ҳаммалари мендан

вазирлар, сарой аъзилари, фуқаролар ҳам менинг низатиб, одиндан истиғболимни айтишига

тиришар, еланларни кисиб:

— Йўқ, хавфи пайтадар у дав-

латни химоя киломайди. У тен-

так, унинг ҳеч нарсага акин ет-

майди, — дейишади. Шу тарни

қа ҳаммалари мендан нафратла-

ни кўрсиган кўзни ўйн.

Бўлмасми, кўзни ўзига

хўжалини барбод қилимади.

Хозирин

у менинг ҳамидамда тоғацал су-

раб—суринтириб ҳам кўрмайди.

Сен оқиласан, Шурома, узо-

ни кўрсан. Аммо шу ўринда ҳаммалари мендан

вазирлар, сарой аъзилари, фуқаролар ҳам менинг низатиб, одиндан истиғболимни айтишига

тиришар, еланларни кисиб:

<p